

quamvis rem arcanam.

XXX. Posito uno modo considerandi non tollitur alter ipsi subordinatus. Sic v. g. in sacramentis promissio consideratur ut causa efficiens sacramenti ex parte Dei; & ut effectus ex parte nostra, quatenus promissio illa nobis obsignatur.

XXXI. Positâ oblatione & perceptione rei sacramenti extra sacramentum, non tollitur oblatio & perceptio ejusdem in sacramento. Sic etsi credentibus extra communionem sacramentalem verè & spiritualiter res signata confertur in verbo: non tamen ideo frustra sunt sacramenta. Nam Deus conjunxit usum verbi & sacramentorum.

XXXII. Ex necessitate sacramentorum, qua est ratione precepti & mediæ, non rectè colligitur necessitas efficientiæ, sive absolutæ. Vide cap. 27. reg. 7.

C A P U T X X X .

De Sacramentis V. T.

I. **A** Sacramentis V. T. ad sacramenta N. T. valet argumentum, quantum attinet ad nucleum. Nam ita conveniunt inter sese. Sed alia est ratio rituum, numerus, modi significandi, perspicuitatis, facilitatis, & aliarum circumstantiarum. Cùm enim in his posita sit differentia sacramentorum

Log
coram & N.
procedunt
II. A
alia quali
adris, sp
ti recetis sacra
sacramenta, se
utique sacram
& aliarum re
typus Christi
gura circum
lis quæ omni
necessaria. H
nunciat, nos
T. & Rom. a
ren cordis in
III. Posi
niam. Sic ecc
boiem vitz
nem habuit su
IV. A
dè sic disto
N. T. valet
& pascha inte
se habent, ut
sacramentorum
oportet duo
in fœdere gra
regenerationis
alimoniz spiri